Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Central), judecător Nicula Veaceslav
Dosarul nr. 2ri-194/26 (2-19112091-02-2ri-04052026)

D E C I Z I E

22 iunie 2026 mun. Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Cașcaval Andrei și Bagrin Lucia

examinând, fără citarea părţilor, cererea de recurs declarată de către Consiliul municipal Chișinău, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 4 decembrie 2025, în cauza de insolvabilitate intentată în privința Î.M. „RABEL" S.A., la cererea înaintată de potențialul creditor Consiliul municipal Chișinău, privind repunerea în termenul de înaintare a cererii de validare a creanței,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La 2 iunie 2016, reprezentantul debitorului Î.M. „RABEL" S.A. - Sonic Grigorii a depus în instanţa de insolvabilitate cererea introductivă privind declararea insolvabilităţii debitorului Î.M. „RABEL" S.A.

Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău din 6 iunie 2017, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de reprezentantul debitorului - Sonic Grigorii privind declararea insolvabilităţii debitorului Î.M. „RABEL" S.A.

Prin hotărârea Curţii de Apel Chişinău din 16 iunie 2016, a fost intentat în privința debitorului procesul de insolvabilitate, iar în calitate de administrator al procesului de insolvabilitate a fost desemnat administratorul autorizat - Hanganu Grigore.

La fel, prin hotărârea Curţii de Apel Chişinău din 16 iunie 2016, s-a obligat administratorul insolvabilității să notifice creditorii Î.M. „RABEL" S.A., despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor în termen de cel mult 45 zile de la intentarea procesului, adică până 15 august 2016 și să prezinte instanței de insolvabilitate, nu mai târziu de data de 4 septembrie 2016, tabelul definitiv al creanțelor. Ședința de validare a creanțelor și prima adunare de raportare s-a stabilit pentru data de 15 septembrie 2016, ora 15:00.

La 1 iulie 2016, a fost publicată hotărârea de intentare procesului de insolvabilitate faţă de Î.M. „RABEL" S.A., în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 184-192 (5617-5625).

În conformitate cu prevederile art. 221 alin. (1) al Legii insolvabilităţii, administratorul insolvabilității al Î.M. „RABEL" S.A., Hanganu Grigore a verificat creanţele înaintate de creditori, înregistrându-le în tabelul definitiv al creanțelor, care a fost prezentat la materialele cauzei la data de 2 septembrie 2016.

Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău din 19 decembrie 2016, a fost dispusă trecerea la procedura de faliment în vederea lichidării patrimoniului debitorului Î.M. „RABEL" S.A., iar în calitate de lichidator al debitorului a fost desemnat administratorul autorizat – Hanganu Grigore.

Conform modificărilor la Codul de procedură civilă, introduse prin Legea nr. 254 din 1 decembrie 2017, (în vigoare din 5 ianuarie 2018), cauzele de insolvabilitate sunt de competența instanțelor judecătorești.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2018, cauza de insolvabilitate în privința Î.M. „RABEL" S.A., a fost transmisă pentru judecare în instanța competentă-Judecătoria Chișinău.

Prin încheierea din 4 aprilie 2018, cauza de insolvabilitate față de debitorul Î.M. „RABEL" S.A. a fost primită în procedura judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Veaceslav Nicula.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 2 martie 2022, s-a desemnat în calitate de lichidator al debitorului Î.M. „RABEL" S.A., în procedura falimentului, administratorul autorizat - Postica Andrei, deținătorul autorizației nr. 173 din 3 februarie 2015.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 1 februarie 2023, s-a desemnat în calitate de reprezentant al debitorului Î.M. „RABEL" S.A., pentru a reprezenta interesele debitorului și pentru a participa la procedură, administratorul statutar -Țugui Svetlana.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 20 noiembrie 2023, s-a admis cererea asociaților debitorului Î.M. „RABEL" S.A., Sonic Grigorii – asociat ce deține 20% și „FIRMA GANA-ILEN" S.R.L. - asociat ce deține 60% privind revocarea împuternicirilor reprezentantului debitorului Țugui Svetlana și desemnarea altui reprezentant al debitorului. S-a revocat împuternicirile reprezentantului debitorului Țugui Svetlana și se desemnează în calitate de reprezentant al debitorului Î.M. „RABEL" S.A., pentru a reprezenta interesele debitorului și a asociaților pentru a participa la procedură, persoana fizică - Sonic Grigorii.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 20 noiembrie 2023 s-au revocat împuternicirile reprezentantului debitorului Țugui Svetlana și s-a desemnat în calitate de reprezentant al debitorului Î.M. „RABEL" S.A., pentru a reprezenta interesele debitorului și a asociaților pentru a participa la procedură, persoana fizică -Sonic Grigorii. Încheierea a fost contestată cu recurs de către avocatul Corneliu Vlad, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2024, recursul declarat a fost restituit.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 25 octombrie 2024, s-a confirmat hotărârea adunării creditorilor debitorului Î.M. „RABEL" S.A. din 14 aprilie 2023 privind aplicarea față de debitorul Î.M. „RABEL" S.A. în proces de insolvabilitate, a procedurii de restructurare. S-a încetat procedura falimentului și s-a dispus intentarea procedurii de restructurare față de debitorul Î.M. „RABEL" S.A., numărul de identificare de stat și codul fiscal 1003600033099, cu sediul: mun. Chișinău, str. Vlaicu Pârcălab 35, ap. (of) 5, MD-2012, Republica Moldova. S-a desemnat în calitate de administrator al insolvabilității debitorul Î.M. „RABEL" S.A., administratorului autorizat - Gherman Andrei, autorizația nr. 75 din 14 ianuarie 2015. S-a obligat administratorul autorizat care a fost în calitate de lichidator, Postică Andrei să depună raportul prevăzut la art. 72 alin. (3) al Legii insolvabilității. S-a instituit imediat moratoriu asupra executării silite a obligaţiilor pecuniare ale creditorilor existente la data aplicării procedurii de restructurare, cu excepţia creanţelor privind plata salariilor şi a pensiilor alimentare, privind recuperarea prejudiciilor cauzate sănătăţii angajaţilor sau cu excepția creanțelor apărute în legătură cu decesul acestora, a creanţelor de revendicare a patrimoniului din posesie ilegală, precum şi a creanţelor pecuniare şi fiscale, a căror scadenţă a survenit în perioada

de după deschiderea procedurii de restructurare. S-a stabilit termenul de propunere a planului procedurii de restructurare de 30 de zile de la data recepționării prezentei încheieri.

La 24 septembrie 2025, Consiliul municipal Chișinău a depus o cerere de validare a creanțelor, peste termenul stabilit prin hotărârea de intentare a procesului de insolvabilitate, indicând inclusiv solicitarea de repunere în termen a cererii de înaintare a creanțelor.

În motivarea cererii, potențialul creditor a indicat că, examinând informaţia generală publică despre Î.M. „RABEL" S.A., cât şi portalul instanţelor a depistat că debitorul Î.M. „RABEL" S.A. se află în proces de insolvabilitate, însă autoritatea publică locală în calitate de creditor nu a fost informată despre acest fapt, în acest sens depistând că următoarea şedinţă la Î.M. „RABEL" S.A. este stabilită pentru 2 octombrie 2025, autoritatea publică locală consideră necesar a înainta prezenta cerere în condiţiile Legii insolvabilităţii şi Codului de procedură civilă.

Consideră că, administratorul autorizat era obligat să acorde un termen rezonabil Consiliului municipal Chişinău pentru a pregăti şi a depune cererea de validare a creanțelor.

Registrele de contabilitate, inclusiv cele a facturilor fiscale sunt considerate ca inventar al bunurilor incluse în masa debitoare, conform art. 108 alin. (7) lit. b) din Legea insolvabilităţii.

Facturile fiscale înaintate spre plată pe toată această perioadă, au fost acceptate de debitor.

Mai mult ca atât, lichidatorul a primit spre gestiune patrimoniul împreună cu documentele indicate în art. 134 alin. (2) lit. c) din Legea insolvabilităţii şi cunoştea că Î.M. „RABEL" S.A. are o datorie formată faţă de Consiliul municipal Chişinău, deoarece în contabilitate se păstrează registrul de evidenţă a facturilor fiscale.

Mai mult ca atât a menționat că, debitorul Î.M. „RABEL" S.A. are datoria în sumă de 538 472,16 lei faţă de Consiliul municipal Chişinău şi respectiv a comunicat că, Consiliul municipal Chişinău nu a fost informat despre inițierea procedurii de insolvabilitate a debitorului Î.M. „RABEL" S.A.. Aderent a informat că întreg patrimoniu şi bugetul municipal este gestionat de către Consiliul municipal Chişinău.

A precizat că, prin decizia Consiliului municipal Chişinău nr. 21/30 din 20 noiembrie 2008, se dă în arendă pe un termen de cinci ani, lotul de pământ din *****, Î.M. „RABEL" S.A.

La 3 decembrie 2008, Primarul general al mun. Chişinău a încheiat contractul de arendă funciară nr. 4936/2008, cu Î.M. „RABEL" S.A., pentru terenul cu numărul cadastral *****, din *****.

Efectele contractului menţionat, conform prevederilor deciziei Consiliului municipal Chişinău nr. 6/19 din 19 decembrie 2016, au fost prelungite şi se percep plăţi (ajustate corespunzător), pentru folosirea terenurilor proprietate municipală după expirarea termenelor stabilite în contractele de arendă.

În baza deciziei Consiliului municipal Chişinău nr. 21/3-9 din 20 noiembrie 2088 şi a contractului nr. 4936/2008 din 3 decembrie 2008, au fost stabilite hotarele lotului de pământ cu suprafața ***** din ***** municipal Chişinău şi a necesităţii exploatării obiectivului proprietate privată. Dreptul asupra terenului a fost înscris în registrul bunurilor imobile cu cod cadastral *****.

Prin efectul Legii nr. 133/2018 din 1 martie 2019, s-a instituit drept de superficie asupra terenului care aparţine unităţilor administrativ-teritoriale (indiferent că face parte din domeniul public sau privat), în folosul proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul B (cu excepţia construcţiilor provizorii) şi al proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul C al registrului bunurilor imobile.

Conform art. 42 Cod funciar, terenurile din intravilan se află în administrarea autorităţilor administraţiei publice locale, iar din municipii - în proprietate municipală, deci lotul de pământ

cu suprafaţa totală de ***** situat în municipiul Chişinău, *****, pe care sunt amplasate imobilele proprietate ale Î.M. „RABEL” S.A. (constr. 01-09), constituie proprietate municipală.

Plata anuală pentru utilizarea terenului nr. *****, cu suprafaţa de ***** din ***** (constr. 01-09), constituie suma de 73 691 lei pe an, calculată conform Metodologiei calculării preţului estimativ al terenurilor din intravilanul municipiului Chişinău, aprobată prin decizia Consiliului municipal Chişinău nr. 3/24 din 02.04.2013, borderoul de calcul pentru stabilirea redevenţei anuale pentru folosirea terenului aferent s-a anexat.

Afirmă că pârâtul Î.M. „RABEL” S.A. nu a respectat prevederile expres stipulate în legislaţie ce se manifestă prin neachitarea sumei de 538 472,16 lei pentru folosirea bunului imobil - lotul de pământ cu suprafaţa totală de ***** situat în municipiul Chişinău, str. *****, pentru perioada 03.12.2013- 10.12.2020.

Din considerentele menţionate, cererea Consiliului municipal Chişinău privind repunerea în termen de înaintare a creanţelor este întemeiată şi pasibilă de a fi admisă.

Conform informaţiei de pe portalul instanţelor la 29 martie 2018, a fost intentat procesul de insolvabilitate împotriva Î.M. RABEL S.A., respectiv începând cu 30 martie 2018, datoriile Î.M. „RABEL” S.A. faţă de bugetul public municipal sunt datorii curente şi sunt înaintate către administratorul autorizat în modul prevăzut de legislaţie.

Creanţa chirografara istorică a Consiliului municipal Chişinău faţă de patrimoniului debitorului Î.M. „RABEL” S.A. este de 334 909,75 lei pentru perioada 03.06.2013-03.12.2017. Creanţa masei fiind de 204 265,4 pentru perioada 03.03.2018-03.12.2020.

Solicită repunerea în termen a cererii de admitere a creanţei; validarea creanţei repuse în termen a creditorului Consiliul municipal Chişinău, în mărime de 334 909,75 lei, conform bilanţului de calcul.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 4 decembrie 2025, s-a respins cererea înaintată de către potențialul creditor Consiliul municipal Chișinău, privind repunerea în termenul de înaintare a cererii de validare a creanței în cauza de insolvabilitate intentată față de debitorul Î.M. „RABEL” S.A.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 5 decembrie 2025, Consiliul municipal Chișinău a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 4 decembrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate și soluționarea prin decizie a problemei în fond.

Argumentele recurentului:

În argumentarea cererii de recurs, Consiliul municipal Chișinău a invocat că încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 04 decembrie 2025, prin care s-a respins cererea de repunere în termen pentru depunerea cererii de validare a creanței în procedura de insolvabilitate a Î.M. „RABEL” S.A., este neîntemeiată și lipsită de suport juridic.

Recurentul a indicat că a aflat despre existența procedurii de insolvabilitate doar din informațiile publice disponibile în registrul persoanelor juridice și pe portalul instanțelor de judecată, nefiind notificat oficial despre intentarea procesului. Acesta a susținut că administratorul autorizat avea obligația legală de a informa Consiliul municipal Chișinău, în

calitate de potențial creditor, despre deschiderea procedurii de insolvabilitate și de a-i acorda posibilitatea de a depune în termen cererea de admitere a creanței.

Consiliul municipal Chișinău a invocat faptul că procedura de notificare prevăzută de lege nu a fost respectată, motiv pentru care a considerat incidente dispozițiile art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității, care permit repunerea în termen a creditorului atunci când notificarea privind intentarea procesului nu a fost efectuată corespunzător.

De asemenea, recurentul a susținut că lichidatorul cunoștea despre existența datoriei față de Consiliul municipal Chișinău, întrucât documentele contabile și registrele de evidență a facturilor fiscale au fost preluate odată cu patrimoniul debitorului, iar facturile fiscale emise au fost acceptate de debitor.

În susținerea creanței, Consiliul municipal Chișinău a notat că Î.M. „RABEL" S.A. utilizează terenul proprietate municipală situat pe str. Uzinelor nr. 198/1 din municipiul Chișinău, în baza contractului de arendă nr. 4936/2008 și a deciziilor Consiliului Municipal Chișinău prin care raporturile contractuale au fost prelungite. Acesta a susținut că debitorul nu și-a executat obligațiile de plată pentru folosirea terenului, acumulând o datorie totală de 538.472,16 lei.

Recurentul a precizat că o parte din creanță, în cuantum de 334.909,75 lei, reprezintă creanță chirografară aferentă perioadei 03.12.2013–03.12.2017, iar suma de 204.265,40 lei constituie creanță a masei debitoare pentru perioada ulterioară deschiderii procedurii de insolvabilitate.

Totodată, Consiliul municipal Chișinău a invocat dispozițiile art. 116 CPC privind repunerea în termen pentru motive întemeiate și a susținut că admiterea cererii sale este compatibilă cu exigențele dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În sprijinul poziției sale, recurentul a făcut trimitere și la practica judiciară relevantă, invocând o cauză similară soluționată prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2h-518/22 din 17 ianuarie 2023.

În consecință, Consiliul municipal Chișinău a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii din 04 decembrie 2025, repunerea în termen a cererii de admitere a creanței și obligarea instanței de insolvabilitate să fixeze o ședință specială de validare a creanțelor, în conformitate cu art. 145 alin. (4) din Legea insolvabilității.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

La 8 iunie 2026, administratorul Î.M. „RABEL" S.A. în proces de executarea planului de restructurare, Gherman Andrei a depus referință asupra cererii de recurs, solicitând respingerea recursului și menținerea încheierii instanței de fond.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 8 alin. (2) din legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost emisă la 4 decembrie 2025, fiind notificată părților în aceiași zi (f. d. 81). Cererea de recurs a fost depusă la 5 decembrie 2025 (f. d. 82-87).

Astfel, recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 4 decembrie 2025, se consideră depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 8 alin. (6) din legea insolvabilității, cererile de apel și de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepțiile stabilite în prezenta lege.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În temeiul art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Analizând actele și lucrările dosarului, argumentele invocate în cererea de recurs, obiecțiile formulate de participanții la proces și verificând legalitatea încheierii contestate prin prisma limitelor controlului judiciar exercitat în recurs, completul de recurs apreciază că soluția instanței de insolvabilitate este rezultatul unei juste aprecieri a circumstanțelor de fapt și al unei corecte aplicări a normelor de drept material și procesual incidente speței.

Instanța de recurs reține că procedura insolvabilității constituie o procedură judiciară specială, caracterizată prin concursualitate, colectivitate şi celeritate, în cadrul căreia valorificarea drepturilor creditorilor este supusă unor reguli stricte privind declararea și admiterea creanțelor. Aceste reguli nu reprezintă simple formalități procedurale, ci garanții esențiale ale egalității creditorilor și ale desfășurării ordonate a procedurii de insolvabilitate.

Necesitatea respectării termenelor procedurale în cadrul procesului de insolvabilitate derivă din însăși finalitatea acestei proceduri, care urmărește stabilirea într-un termen rezonabil a masei credale, determinarea pasivului debitorului și identificarea creditorilor îndreptățiți să participe la procedură. Odată stabilită masa credală, întreaga procedură ulterioară – inclusiv exercitarea dreptului de vot, desemnarea administratorului sau lichidatorului, aprobarea rapoartelor, distribuirea sumelor și adoptarea eventualelor măsuri de restructurare – se fundamentează pe această structură a creditorilor validată de instanța de insolvabilitate.

Din această perspectivă, legiuitorul a instituit termene imperative pentru înregistrarea creanțelor și a reglementat în mod restrictiv situațiile în care acestea pot fi repuse în termen.

Astfel, conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Prin urmare, instituția repunerii în termen, reglementată de normele procesual civile generale, este aplicabilă și în materia insolvabilității, însă numai în măsura în care sunt întrunite rigorile impuse de lege și numai în cazuri excepționale.

Potrivit art. 116 alin. (1) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanţă.

(2) Cererea de repunere în termen se depune la instanţa judecătorească care efectuează actul de procedură şi se examinează în şedinţă de judecată. Participanţilor la proces li se comunică locul, data şi ora şedinţei. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluţionarea repunerii în termen. (3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.). (4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decît în cazul în care partea şi-a exercitat dreptul la acţiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depăşirea termenului de procedură.

Interpretarea sistemică și teleologică a acestei norme conduce la concluzia că repunerea în termen nu constituie o modalitate de înlăturare a efectelor pasivității unei părți și nici un mecanism prin care poate fi ignorată neglijența procesuală. Dimpotrivă, repunerea în termen reprezintă o excepție de la principiul obligativității termenelor procedurale și poate fi dispusă numai atunci când partea demonstrează existența unor împrejurări obiective, independente de voința sa, care au făcut imposibilă exercitarea dreptului procedural în termenul stabilit de lege.

Mai mult decât atât, simpla invocare a unor dificultăți sau împrejurări generale nu este suficientă. Legea impune în mod expres obligația prezentării probelor care să confirme imposibilitatea obiectivă de exercitare a dreptului procedural.

Această exigență este consolidată și de dispozițiile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, potrivit cărora fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În materia insolvabilității, obligația creditorului de a-și declara creanța este reglementată expres de lege.

Astfel, potrivit art. 35 alin. (4) din Legea insolvabilităţii, odată cu hotărârea de intentare a procedurii de insolvabilitate, administratorul insolvabilităţii expediază o notificare tuturor creditorilor cunoscuţi pentru ca aceştia să înainteze creanţele faţă de debitorul insolvabil.

La rândul său, art. 140 alin. (1) şi (2) din Legea insolvabilităţii prevede că, dacă are o creanţă faţă de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii de insolvabilitate, creditorul înaintează în scris creanţa, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanţelor adresată instanţei de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanţelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanţă.

Cererea de admitere a creanţei se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu.

Prin urmare, legiuitorul a instituit în sarcina creditorului o obligație pozitivă de manifestare a diligenței necesare pentru valorificarea creanței sale în cadrul procedurii colective.

Totodată, pentru a proteja stabilitatea procedurii și interesele tuturor creditorilor participanți, legiuitorul a prevăzut sancțiunea decăderii pentru creditorul care nu își exercită drepturile în termen.

În acest sens, art. 145 alin. (1) al Legii insolvabilităţii prevede că, cu excepţia cazului în care notificarea intentării procesului s-a făcut cu încălcarea dispoziţiilor prezentei legi, titularul de creanţe, anterioare intentării procesului, care nu depune cerere de validare a creanţelor până la expirarea termenului de înaintare a creanţelor prevăzut prin hotărârea instanţei de insolvabilitate, este decăzut din drepturile expres enumerate de lege.

Norma citată consacră efectul juridic al decăderii, efect care intervine ca sancțiune a pasivității creditorului și care urmărește asigurarea caracterului definitiv al masei credale.

În mod excepțional, alin. (2) al aceluiași articol permite repunerea în termen doar dacă sunt demonstrate împrejurări excepționale legate de persoana creditorului, de obiectul creanței sau de nerespectarea procedurii de notificare.

Prin urmare, simpla existență a unei creanțe nu generează automat dreptul de a participa în procedura de insolvabilitate, ci acest drept este condiționat de respectarea termenelor și formalităților prevăzute de lege.

Raportând aceste considerente la circumstanțele concrete ale cauzei, completul de recurs constată că procesul de insolvabilitate în privința Î.M. „RABEL" S.A. a fost intentat la 16 iunie 2016, iar termenele pentru înregistrarea și validarea creanțelor au fost stabilite prin însăși hotărârea de intentare a procedurii.

Ulterior, la 2 septembrie 2016 a fost depus tabelul definitiv al creanțelor, iar procedura a evoluat succesiv prin etapa falimentului și ulterior prin aplicarea procedurii de restructurare.

Prin urmare, la data depunerii cererii de către Consiliul municipal Chișinău, procedura de insolvabilitate se afla într-un stadiu avansat de desfășurare, după parcurgerea unor etape procesuale esențiale și după consolidarea raporturilor juridice dintre debitor și creditorii validați.

În mod deosebit, Colegiul judiciar reține că din înscrisurile anexate chiar de solicitant rezultă că acesta avea cunoștință despre existența procedurii de insolvabilitate cel târziu la **5 august 2021**, când a expediat administratorului insolvabilității o somație privind executarea unor obligații pecuniare. Iar, cerere de validare a creanțelor a fost depusă abia la **24 septembrie 2025**, Consiliul municipal Chișinău.

Această împrejurare prezintă o relevanță juridică determinantă, întrucât demonstrează nu doar existența unei simple suspiciuni cu privire la insolvabilitatea debitorului, ci cunoașterea efectivă a procesului de insolvabilitate și a persoanei administratorului desemnat.

În asemenea condiții, chiar presupunând că notificarea inițială nu ar fi ajuns la creditor, acesta avea obligația de a manifesta un minim de diligență pentru protejarea propriilor interese și pentru valorificarea eventualelor pretenții în cadrul procedurii.

Or, principiul bunei-credințe procesuale presupune că titularul unui drept nu poate rămâne pasiv o perioadă îndelungată și ulterior să invoce propria inacțiune drept temei pentru înlăturarea efectelor termenelor imperative stabilite de lege.

Mai mult, între momentul în care creditorul a luat cunoștință despre procedura de insolvabilitate și momentul depunerii cererii de validare a creanței s-a scurs o perioadă de aproximativ patru ani, fără ca solicitantul să demonstreze existența vreunui obstacol obiectiv care să îl fi împiedicat să sesizeze instanța.

În tot acest interval nu a fost prezentată nicio probă privind existența unor împrejurări excepționale, independente de voința creditorului, care să justifice inacțiunea acestuia.

În realitate, argumentele invocate de recurent relevă exclusiv o conduită pasivă și lipsită de diligență procesuală, care nu poate fi asimilată noțiunii de „motive întemeiate" în sensul art. 116 Cod de procedură civilă și nici noțiunii de „cazuri excepționale" în sensul art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității.

În caz contrar, admiterea unei asemenea cereri formulate la aproape nouă ani de la intentarea procedurii ar echivala cu lipsirea de efecte juridice a termenelor imperative instituite de lege și ar crea o stare de insecuritate juridică incompatibilă cu finalitatea procedurii insolvabilității.

O asemenea interpretare ar afecta în mod direct drepturile creditorilor care au respectat termenele legale, ar modifica retroactiv structura masei credale și ar compromite caracterul previzibil și stabil al procedurii.

În consecință, Colegiul judiciar concluzionează că instanța de insolvabilitate a apreciat corect circumstanțele cauzei și a constatat în mod întemeiat inexistența premiselor legale necesare pentru repunerea în termen a cererii de admitere și validare a creanței formulate de Consiliul municipal Chișinău, motiv pentru care soluția adoptată urmează a fi menținută ca fiind legală și întemeiată.

Contrar susținerilor recurentului, simplul fapt că acesta nu a depus cererea de admitere a creanței în termenul prevăzut de lege nu constituia, prin el însuși, un temei pentru repunerea în termen. Potrivit art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității, repunerea în termen are caracter excepțional și poate fi dispusă doar dacă creditorul demonstrează existența unor circumstanțe obiective care au împiedicat depunerea creanței sau dacă nu a fost respectată procedura legală de notificare.

În speță, Consiliul municipal Chișinău nu a prezentat probe concludente care să demonstreze că administratorul insolvabilității era obligat să îi expedieze o notificare individuală și că această obligație a fost încălcată. Totodată, recurentul nu a făcut dovada faptului că deținea o creanță certă, cunoscută și identificabilă de administrator la momentul intentării procedurii, astfel încât acesta să fie ținut să îl notifice în mod expres.

Mai mult, procedura de insolvabilitate a fost intentată încă la 29 martie 2018, iar informațiile privind desfășurarea acesteia au fost publice și accesibile pe portalul instanțelor de judecată și în alte surse oficiale. În calitate de autoritate publică și pretins creditor al debitorului, Consiliul municipal Chișinău avea obligația de a manifesta diligență rezonabilă în urmărirea executării obligațiilor patrimoniale care îi erau datorate și în verificarea situației juridice a debitorului. Lipsa unei asemenea diligențe pe o perioadă îndelungată nu putea fi imputată administratorului insolvabilității și nu justifica repunerea în termen.

De asemenea, argumentul potrivit căruia lichidatorul ar fi cunoscut despre existența datoriei deoarece în contabilitatea debitorului se regăseau facturi fiscale și alte documente contabile nu era suficient pentru a demonstra obligația de notificare individuală. Existența unor înscrisuri contabile nu echivala automat cu existența unei creanțe certe, lichide și exigibile și nici nu exonera creditorul de obligația de a-și valorifica drepturile în termenele stabilite de lege.

Nici cuantumul pretinsei creanțe și nici temeiurile acesteia nu reprezentau argumente relevante pentru soluționarea cererii de repunere în termen. În cadrul examinării unei asemenea cereri, instanța urma să verifice exclusiv existența motivelor legale care justificau depășirea termenului procedural, iar nu temeinicia creanței invocate.

Invocarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu putea conduce la o altă concluzie. Dreptul de acces la instanță nu este unul absolut și poate fi supus unor condiții procedurale, inclusiv unor termene de decădere prevăzute de lege. Respectarea acestor termene servește principiului securității raporturilor juridice și bunei administrări a procedurilor de insolvabilitate.

Totodată, trimiterea la practica judiciară indicată de recurent nu este determinantă, întrucât soluțiile pronunțate în alte cauze depind de circumstanțele concrete ale fiecărui litigiu. În lipsa identității de situație de fapt și de drept, simpla invocare a unei hotărâri judecătorești nu demonstra caracterul nelegal al încheierii contestate.

Prin urmare, întrucât recurentul nu a dovedit existența unor circumstanțe excepționale și nici nerespectarea procedurii legale de notificare în sensul cerut de art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității, instanța de fond a concluzionat întemeiat asupra lipsei temeiurilor pentru repunerea în termen, iar încheierea contestată urma să fie menținută, cu respingerea recursului ca nefondat.

Reieşind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia, că recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 4 decembrie 2025.

În conformitate cu art. 425, art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 4 decembrie 2025, în cauza de insolvabilitate intentată în privința Î.M. „RABEL" S.A., la cererea înaintată de potențialul creditor Consiliul municipal Chișinău, privind repunerea în termenul de înaintare a cererii de validare a creanței.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul: Sîrbu Victoria

Judecătorii: Cașcaval Andrei

Bagrin Lucia